BIBLIOTECA ASTRA BRAŞOV
60

COLECŢIA GLASUL TINERETULUI

Director-Proprietar:
MARE EMANUIL

Redacţia şi Administraţia:
Com. Noua 63 - Ofi Dârste
Jud. Braşov

Colecţia apare la 1 al fiecărei luni.

BIBLIOTECA ASTREI BRAŞOV

Scopul colecţiei este de a face şi aduna cântece, strigături, doine şi suveniruri.

Anul I No. 1 — 1 Octombrie 1940

CUPRINSUL:

1) Dorul meu, 2) Gândindu-mă la tine, 3) Pentru tine, 4) Poporale de pe Mureş 5) Către mândra, 6) Foaie verde, 8-9) Cântec de toamnă — Intrebând, 10) Gândul toamnei 11) Floricica de pe deal, 12) Cartea, 13) De ce nu vrei, 14) Busuioc, 15) Trandafirul, 16) Mor ca mâine.

INVENTARIAT
- IAN. 2014

BIBLIOTECA JUDETEANA BRASOV
R04321080812

K. 15813

BIBLIOTECA ASTRA BRAȘOV
600

De dorul meu

Ți-am făcut un semn în cale,
Te-aș fi primit cu ovațiale
De dragul ochilor tăi negri,
Care azi m'au înșelat.

Te-am rugat ca pe un zeu
Si te iubesc mereu, mereu.
Sunt robul tău și te ascult,
Ascult chiar de-aș face rău.

Eu vreau să trăesc cu tine.
Te visez în zi și'n noapte.
Vreau cu tine să trăesc până
la moarte,
Vreau iubire fără șoapte.

Tu m'ai cuprins în firea ta,
Eu te-am primit într'al meu
suflet.
Nu voi avea nici un regret,
Chiar dacă tu mă vei uita.

Eu mă gândesc numai la tine,
Pare-mi a fi chiar un vis,
Când îți termin acest scris.

INVENTARIAT 7 2002

Gândindu-mă la tine

Gândurile noastre
Albe ca neaua,
Mă gândesc la clipe
Şi la amintiri,
La cuvinte scrise şi
La Suveniri.
In ceasuri grele nu ştiu
Ce te va mângâia.
Ţi sciu atâtea versuri,
Cântece şi amintiri.
Vreau să ne întâlnim
Intr'o grădină,
Să ne alipim inimile ferbinţi,
Cine va răspunde?
Glasul de iubire
Gândul rău va prinde să ne
scalde.
Este o copilă albă ca neaua,
Din timpuri vechi a venit în
faţa zilei
Dragă celor, ce nu cunosc
iubirea.
Ne vom lua de braţ şi vom
pleca încet
Incotro nu va bate gândul.
Prin văi cu glasuri de iubiri
Şi cu ape cristaline.
Mă gândesc la acest scris,
Ca şi când aş fi în paradis.
De'o dragoste înfocată
Nu mă voi desparte până'n
groapă.

Pentru tine

Dragă când te vei mărita,
Tu să-mi scri pe cineva,
Pe trei frunze de alun,
Să pot veni să te cunun.
Să-mi fi mândră, o finţă,
Precum mi-ai fost mie
drăguţă.

Colo'n vale intr'o grădină
A prins dorul rădăcină
Şi aş voi să-l iau cu mine,
10 rădăcini îl ţine;
Şi aş vrea să-l iau acasă,
10 rădacini nu-l lasă.

Nici o boală nu-i mai mare,
Ca dorul cu arătare.
Nici o boală nu-i mai grea,
Ca dorul şi dragostea.
Că nimica nu te doare,
Ci te usucă de pe picioare.

De-ar fi dor pe cât urât,
N'ar încăpea pe pământ.
Dar Dor e mai puţinel
Şi plină lumea cu el.

Poporale de pe Mureş

Iubită din al meu sat
Nu ştiu cine te-a fermecat,
Să fi dragă tuturor,
Eu de dorul tău să mor.

Ţi-ai făcut ochi luceferi,
Să nu laşi băeţii teferi,
Chiar şi oameni însuraţi.
Să-i faci dornici întristaţi.

Cu surâsul tău de Mai
Nu mă laşi să merg în rai,
Căci ţi faţa ca o floare,
Ce se desfată la soare
Cu petale ridicate,
Vârând suflete în păcate.

Chiar iadul să-l moştenesc,
Nu pot să nu te iubesc,
Măcar numai într'o seară,
Căci te doresc din cale
afară.

Către mândra

Mai întâi de la început
Te cuprind şi te sărut.
Eu mă închin de sănătate,
Şi-ţi trimet Lenuţo, carte.
Este scrisă cu cerneală,
Ca dorul de primăvară.
Scrisă'n patru cornurele
Cu versuri de dor şi jeale,
E scrisă de mâna mea,
Că este dragă ca o floricea.
Lenuţo eu te-am visat
Ca ne găsiam azi pe'nserat
Şi amândoi ne sărutam.
Imi părea atât de bine,
Că te vedeam lângă mine.
Trezindu-mă te-am căutat
Şi nimica nu am aflat,
Numai dorul iubirii,
Scris pe dosul perinii,
Eu îţi scriu Lenuţo dragă.
Că sunt bine sănătos
Ca un trandafir frumos,
Şi îţi doresc şi ţie sănătate
Şi-ţi trimet şi eu ţie un
sărutat
Cum mi-ai trimis şi tu mie.

Foaie Verde

Foaie verde şi-o cucută
Toate în lume omul uită.
Toate'n lume trec şi merg
Şi de la inimă se şterg.

Numai la inima mea
Ce s'a pus nu se mai ia.
E un pământ şi-o floricea
Nu se şterg până-i lumea.

Inima îmi sufere sete
Pământ negru şi floare verde.
De când a iubit
Acum nu vede.

Pământ mare, floarea creşte,
Inima se îmbolnăveşte,
Sufletul mi-l drăgosteşte,
Ce-am iubit acum nu este.

De ce te-arăţi

De ce te arăţi întotdeauna
Amărât şi gânidtor
Ochii tăi sunt tulburi
Ca noaptea cu vânt şi nori.

Ce gânduri mari se zbat, iubite,
Sub fruntea ta,ce vijelii,
De pari atât de singuratic
Stăpân pe întinsele pusti?

De ce mă cheini să fug cu tine
Prin noapte - nu mai şi prin vânt,
Priveşte ochii mei mai bine
Că nu sunt alţii pe pământ.

Cântec de toamnă

Veştejită în vale pică
Frunza de arin,
Vine toamna, bruma pică,
Demonică, Demonică,
Ramură de crin.

Parfumate verbine
Tremură uşor,
Mor dulcoasele verbine,
Nu mai vine, nu mai vine,
Draga mea şi a lor!

Numai dorul către seară
Gândului meu gol,
Vine dorul trist spre seară,
Şi-l trimit ca să-l dea iară
Lumilor ocol.

Eu îl văd pornind
Pe vale
Singur siguriel,
Munţii i se dau în cale,
Şi de milă şi de jale
Codri plâng cu el.

Iar din vălul de tărie
Noaptea cade grea

Şi mă chiamă
Şi mă îmbie,
Noaptea vede,
Noaptea ştie,
Care-i rana mea.

Că sunt fir de tufănică
Pe mormânt strein
Vântul bate, bruma pică,
Demonică, Demonică,
Ramură de crin.

Intrebând

Când vei voi să faci ceva,
Intreabă-te întâi pe tine
Şi de vei crede că e bine,
Atunci lucrul poţi să începi,
Căci pe mulţi, ai să-i întrebi;
Fiecare îţi va spune,
Că sfaturile lui sunt bune.

Gândul Toamnei

Suspină codru îndurerat,
De cade frunza cade
Şi Rândunele au plecat,
Ceaţă deasă s'a lăsat
Şi nu se mai ridică.

Dar nu mi-e de ceaţa lui
Şi nici de rândunele nu mi-e
Şi nici de frunzele gălbui
Ci mi-e dor de cărărui,
Că cine o să le mai sule.

Dă-mi mămică dulcea mea
ghitară,
S'o strâng la sânu-mi
Şi să cânt
Să iasă viforul din ţară
Şi firul ierbii din pământ.

Cocori pribegi şi rândunele
Se vor întoarce
La cuibul părăsit
Şi iarăşi dorurile mele
Cu dorul lui s'a întâlnit..

Cartea

Mi-a sosit duioasa carte
Scrisă-n slove aurite
Dar la mândra de acasă.
O copilă mi-o trimite.
Ca mărgeaua este scrisul,
Gândul ca o rugăciune
Şi-n cuprinsul ei aleanul
Inimioarei ea-i spune.
Scrisul jalnic de o plăpândă
Gingaşă şi albă floare,
Că se ofileşte umbra
Zilelor fără de soare.
Ziuliţă vremea toată
La Război o pânză ţeasă
Şi-şi adună giulgiul ca
argintul
Şi podoabe de mireasă.

Mi-a sosit duioasa carte
De la blânda mea Domniţă,
Să zoresc să pun de grabă
Auritul alb pe al ei cosiţă.

Floricică de pe deal

Florică de pe deal
Dorurile se desfac
Sub perine care zac.

Câte am tors şi alinat
Firicel de descântat
Să fi leac de alinat.

Şi te-am tors în zori de zi
Când cireşul înflori
Să fi drum de bucurii.

Şi te-am tors în tainice scris
Să croim albe cărări
Pentru trai de dezmerdări.

Dar te-ai rupt în 10 părţi,
Când îţi căutam din cărţi,
Ca să nu te mai despărţi.

Foricel alb de urzit,
Aruncat şi încâlcit,
Cine te-a fi pizmuit?!

Busuioc

Busuioc, floare cu dar
Floare de descântece
Ori ce vrajă înzadar
Şi mă chiamă noaptea iar
Mult temut cântec înzadar.

Busuioc, floare de leac,
Vraja ţi se perde,
Ce-ai făcut, numai desfac,
Dorul nu mai are leac.

Dorul meu se stinge mut,
Nu-i cuvânt ca să mi-l spună
Numai cântul cel temut
Ştie leacul neântrecut.

Şi cu atât mă tem mai mult,
Mai cu vraje cântă
Şi mă tem că n'o să pot.
Să iubesc ca orice om.

De ce nu vrei

De ce nu vrei să mi te laşi
Iubirii arzătoare,
Ochi blânzi şi Drăgălaşi,
Eu să-ţi dau o sărutare.

De ce nu vreai să-mă respingi
Când focul de pe buze.
Tu nu şti singură să-l stingi
Şi nu ai alte scuze.

De ce nu vreai să te desfaci
Din braţul ce te prinde,
Când te întreb şi tu taci.

De ce nu vrei de ce nu vrei,
Că clipa care-ţi scapă
Tu voe-mi n'o mai iei
Şi o s'o regreţi odată.

Trandafirul

Trandafir bătut de brumă
Şi de vântul care în gheaţă
Cu petalele de spumă,
Te-am văzut sub cier de

În grădină de rugină
Singuratec pe cărare
Te-am văzut ca pe o lumină
Sângerată pe înserare.

Evocând splendoarea vieţii
Trist palid la o răscruce
Mi-ai părut în taina vieţi
Şi în mijlocul grădinii
Sechimb de glorie ţi sunt
spin
Trandafir bătut de brumă.

Mor ca mâine

Foaie verde mărăcine
Mi teamă că mor ca mâine
Şi mă ingroapă ca pe un câine,
Foaie vede magherean
Doamne de ce nu muream,
Când eram copil de un an.
Dar acum la ce să mor,
Când îmi dau fetele flori,
Nevestele ochişorii.
Foaie verde de trei flori
Doamne să nu mă omori,
Că iubesc 3 nurori,
O românca şi ţigancă
Şi o ovreică nebotezată:
3 surori şi o cumnată
Ce-o vrea Dumnezeu să facă.

DE LA REDACȚIE

1) Cine primește și reține numărul 1 al Colecției „Glasul Tineretului" se consideră abonat și este rugat a trimite abonamentul pe un an sau cel puțin pe o jumătate de an.

2) Prieteni, cunoscuți și toți cititorii cari primesc Colecția Glasul Tineretului, sunt călduros rugați a ne da tot sprijinul pentru a putea să apară Colecția în bune condițiuni și să fie răspândită la țărani și orășeni.

3) Sprijitorii noștri sunt toți aceia care ne achită abonamentul înainte.

4) Cine dorește să fie cetitorul acestei Colecții, este rugat să ne trimită chiar azi o c. p. după care o va primi.

5) Domnii care ne vor procura 10 abonați, vor primi câte un abonament gratuit.

6) Cetitorul care vrea să publice material de care se ocupă Colecția, este rugat a trimite articole cari se vor publica.

7) Abonații cari vor trimite abonamentul, vor fi publicați în Colecție.

ABONAMENTE:

Populare lei 60 — Intelectuale lei 80 — De sprijin 150

„EDITURA NOASTRĂ"
Suburbia Militari
– București —